

KURIER POZNAŃSKI

wychodzi 2 x dziennie

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marian Chełmiński
Za wszelkie inne działy odpowiada Zdzisław Antoniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Wydawnictwo: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna
w Poznaniu, św. Marcin 70.

Nr 314 Wydanie P

Poznań, czwartek dnia 15 lipca 1937

Rok 32

Poznań, 14 lipca.

Zatarg Chin i Japonii

Ledwie ucichły echa zatargu japońsko-sowieckiego na Amurze, a oto niespodziewanie i szybko zawiązał się nowy konflikt na Dalekim Wschodzie, tym razem między Japonią i Chinami.

Wydarzenia potoczyły się w takim tempie, że zanim w Europie dowiedziano się o właściwych przyczynach zatargu, zwaśnione strony zdążyły już ogłosić powszechną mobilizację wojsk. Nie powiodła się pierwsza próba pokojowego zażegnania wojennej nieprzyjaźni między lokalnymi dowództwami wojsk chińskich i japońskich na terytorium pięciu prowincji północnych Chin. Po kilkunastogodzinnym rozejmie, podczas którego Tokio i Nankin wymieniały noty, pod bramami Pekinu, starej stolicy cesarzy chińskich mandżurskiej dynastii, wojska rzekomo na własną rękę podjęły odnowa działania wojenne.

Źródła i tło zatargu wyglądają oczywiście inaczej w oświeceniu chińskim i japońskim. Każda ze stron udowadnia, że jest stroną atakowaną.

Zawiązki chińsko-japońskiego starcia kryją się w sytuacji, która istnieje od kilku lat na terenie pięciu prowincji północnych Chin: w Czacharze, Hopei, Szantungu, Szansi i Snijuanie. Podlegają one z imienia zwierzchności państwowej nankińskiego rządu chińskiego, faktycznie jednak jest to terytorium, na którym istnieją dwie władze: chińska i wojska japońskiego.

Po zdobyciu w wojnie latach 1931/32 Mandżurii i stworzeniu z niej pseudosuverennego cesarstwa Mandżukuo, Japończycy uwikłali się siłą rzeczy w nieprzyjaźń z Chinami. Nankin dotąd nie uznał nowego cesarstwa na odebranym terytorium państwowym, równym obszarem powierzchni Francji, Szwajcarii i Niemiec razem. Chiny, które po długoletnim okresie bezwładu wewnętrznego i rozstroju zaczęły się w ostatnim piętnastoleciu dźwigać, przenikane narodowym prądem odrodzicielskim, odczuły tym silniej swą klęskę.

Niezdolne do zbrojnego rewanżu odpowiedziały bojkotem towaru japońskiego. Odbił on się szybko i dotkliwie na interesach japońskiego kupca i przemysłowca. Zdobywając Mandżurię, chodziło Japończykom nie tylko o dostęp do przebogatych złóż naturalnych tego kraju, ale również o składnicę dla towarów, które można by stąd rozprowadzić na całą wschodnią Azję, przede wszystkim zaś do Chin. Te racjonalne zostały przekreślone nieprzyjazną postawą społeczeństwa chińskiego do wszystkiego co chińskie.

Sytuacja uległa zaostrzeniu po zaniektowaniu pozamandżurskiej prowincji chińskiej Džehol i wcieleniu jej do Mandżukuo. Japońskie władze wojskowe nie zadowolili się nową zdobyczą, lecz zaczęły wyciągać rękę po wy-

Japonia przygotowuje się do wojny?

Ustępliwość Chin — Wygórowane żądania Tokio — Pośrednictwo Anglii i Ameryki? Nieprzyjęta nota

London. (PAT) „Times” donosi z Tokio, że przedstawiciele 29 armii chińskiej przedłożyli japońskim władzom następujące propozycje:

1) Na przyszłość żadne wojska chińskie nie będą stacjonowane w Lin-Kou-Czau i Lung-Wang-Mau, a porządek utrzymywany będzie przez specjalnych urzędników bezpieczeństwa, powołanych w tym celu.

2) Chiny zgadzają się na formalne przeprowadzenie ze strony 29 armii, na ukaranie winnych za ostatnie zajścia, na udzielenie zapewnień, że zajścia te się nie powtórzą i na rozwiązanie organizacji przeciwjapońskich.

Zdawałoby się, że ta oferta zadowolnić winna Japonię, ale, jak donosi „Morning Post”, żądania jej idą o wiele dalej. Zdaniem dziennika, Japonia domaga się autonomii 5 prowincyj w Chinach Północnych: Hop-Pei, Czaharu, Su-Jan, Szan-Tung i Szan-Si.

Pomiędzy W. Brytanią a Stanami Zjedn. odbywają się w Londynie i w Waszyngtonie nieustanne narady, w których od czasu do czasu biorą udział przedstawiciele dyplomacyjni Japonii i Chin. W. Brytania i Stany Zjedn. zamierzają jakoby na podstawie układu waszyngtońskiego z r. 1922 wystąpić z formalną propozycją pośrednictwa.

London. (Tel. wł.) Donoszą z Tokio, iż poseł chiński w Jang-Tsu-Han złożył formalny protest rządu nankińskiego przeciw ostatnim wypadkom w Chinach Północnych i zachowaniu się wojsk japońskich, domagający się natychmiastowego wycofania wojsk japońskich.

Wicemin. Horinochi odmówił przyjęcia do wiadomości noty, podkreślając, że zajścia wywołane zostały z winy rządu chińskiego, który nie dotrzymuje zobowiązań wypływających z u-

mienionych pięciu prowincji północnych Chin, — narzucając siłą quasi condominium chińsko-japońskie. Na te tereny wojsko japońskie wkroczyło pod pozorem ochrony mienia i życia nipponskich kupców i kolonistów, zagrożonych rzekomo przez bojkotowe działania i chińskie nastroje antyjapońskie.

W obawie przed konfliktem z interesami amerykańsko-angielskimi na terytorium chińskim, gwarantowanymi umową waszyngtońską z r. 1922, wojskowość japońska obrała drogę pośrednią do podporządkowania sobie pięciu prowincji północnych. Pierwszym etapem na drodze oderwania ich od Chin, częściowo już zrealizowanym, było stworzenie autonomicznych rządów w tych prowincjach z japońskimi „doradcami” wojskowymi u boku. Z kolei „doradcy” zaczęli się domagać przywilejów dla towarów japońskich, które pod wojskową osłoną usiłowano wprowadzać do Chin z ominięciem granic celnych. Na tym tle dochodziło wielokrotnie do lokalnych zatargów chińsko-japońskich.

Widocznie uznano w Tokio, że nastąpiła już pora do całkowitego zagarnięcia pięciu prowincyj.

W decyzji tej, jeśli ona rzeczywiście już zapadła, niepoślednią rolę odgrywają względy strategiczne. Man-

arów z Japonią. Wysyłka wojsk do Chin Północnych spowodowana została zbyt agresywną postawą oddziałów chińskich wobec obywateli japońskich. Zażeganie zatargu leży w interesie samych Chin.

Tokio. (ATE) Mnożą się wszelkie oznaki, iż Japonia powoli przygotowuje się do wojny, zwłaszcza pod wpływem wiadomości z Chin Północnych, donoszących o zaostrzeniu się ogólnego położenia.

Gubernator Formozy wydał odezwę do mieszkańców, iż w każdej chwili muszą być gotowi i stawić się do wojska. W oświadczeniu tym znajduje się ustęp, uzasadniający wojenne po-

gotowie faktem, iż wyspa znajduje się w niebezpiecznym położeniu, wywołanym bezpośrednią bliskością Chin. Oczekuje się analogicznych odezwo gubernatorów innych prowincyj japońskich.

Cesarz udzielił posłuchania wybitnym doradcom wojskowym japońskim. Obecni byli m. in. szef sztabu gen. Kanin i min. spraw wojskowych Sugijama, który oświadczył następnie przedstawicielom prasy, że „rząd i armia przygotowane są na wszelkie możliwości!”

Wszystkie bazy okrętowe japońskie otrzymały rozkaz wprowadzenia gotowości wojennej.

Sprawy Bliskiego Wschodu

Moskwa (ATE). Z wielkim zainteresowaniem oczekiwany jest przebieg rozmów, jakie odbędą się z udziałem tureckich ministrów spraw wewnętrznych Szukru-Kaya i spraw zagranicznych — Ruszdi-Arrasa.

Ten ostatni przybywa wprost z Teheranu, gdzie (jak już donosiliśmy)

obradowało Porozumienie Bliskiego Wschodu. Minister Ruszdi Arras imieniem tego porozumienia (wchodzi doń: Turcja, Iran, Irak i Afganistan) ma odbyć rozmowę z kierownikami zagranicznej polityki sowieckiej w sprawach dotyczących Bliskiego Wschodu.

Narodowe święto Francji

Paryż. (PAT). Narodowe święto, które w tym roku będzie obchodzone specjalnie uroczystości z powodu wystawy, rozpoczęło się wczoraj wieczorem balami ludowymi we wszystkich dzielnicach Paryża. Na rogach ulic ustawiono estrady, przybrane lampionami i chorągiewkami. Na estradach tych grały orkiestry a ludność do późnej no-

cy tańczyła na ulicy. Wszystkie pomniki i gmachy publiczne oświetlono reflektorami.

Ulicami przeszły dwa pochody: jeden wojskowy na prawym brzegu Sekwany i cywilny — na lewym. Około godz. 22 pochód wojskowy wszedł na iluminowany i wypełniony tysiącami tłumami plac Concorde.

Bez zadnych przeczyn doszło tu do pewnego rodzaju manifestacji politycznej, przy czym część ludności wzniosła do góry ramiona, a część zaciśnięte pięści. Zajście to zostało jednak wkrótce zażegnane.

W dniu 14 lipca

Dzień 14 lipca, uroczysty dzień narodo-wo-państwowej Francji, odbija się corocznie żywym echem w sercach i umysłach polskich.

Polskę łączą z Francją wiekowe więzy duchowe; związała ją z Rzeczpospolitą Francuską jak najciślej wielka wojna światowa. W znacznej mierze z ofiary krwi francuskiej, w wojnie z Niemcami hojnie przelanej, zrodziło się zjednoczenie i niepodległe państwo polskie, obejmujące przede wszystkim wyzwolone spod jarzma pruskiego ziemie nasze zachodnie. Trzeba powiedzieć otwarcie i uczciwie, że wyzwolenie to było największym i najpiękniejszym cudem tej wojny ludów.

Na podstawie tak wzniosłych tradycji i tak realnego wspólnego interesu narodo-wego zbudowane przymierze polsko-francuskie ma w sobie naturalne cechy trwałości. Trwałość ta winna być umacniana przez obustronną roztąmną politykę, objawiającą wzajemny szacunek i wzajemne wnikanie w intencje sprzymierzeńca.

W tej intencji naród polski w dniu dzisiejszym solidaryzuje się z uczuciami i myślami patriotycznymi narodu francuskiego w nadziei, że uzdrowienie stosunków wewnętrznych w obu państwach da przymierzemu siłę wręcz nieprzezwycięzalną.

dzukuo znajduje się bowiem dotąd między obiegami rosyjsko-chińskiego uchwytu. Od kilku zaś miesięcy prasa japońska rozbrzmiewała oskarżeniami, że wpływy rosyjskie znajdują podatny grunt w Nankinie.

Jak w roku 1931/32 perturbacje walutowe i kryzys ogólnogospodarczy odciągały uwagę Anglii i Ameryki od wydarzeń wschodnio-azjatyckich, co wykorzystan oskwapliwie w Tokio, tak teraz sytuacja międzynarodowa wiąże uwagę Anglii na wydarzeniach hiszpańsko-środoziemnomorskich. Rosja sowiecka, po pozbawieniu się najwyższych kierowników wojskowych, nie zdaje się być zdolną do przeciwdziałania japońskiej ekspansji na kontynencie. Próba nad Amurem dostarczyła Japończykom przekonujących danych. A Stany Zjednoczone same nie zechcą przyjąć ciężaru walki o interesy innych.

W tej konstelacji międzynarodowej Chiny zdane są na własne siły. Walka, do której prze najwidoczniej Japonia mimo pokojowych gestów rządu chińskiego, zapowiada się nierówno. Tokio przygotowało się do wojny od lat. Nie wiadomym było tylko, w jakim kierunku uderzy: czy za Amur, czy w kierunku Jang-Tse-Kiang.

Jedziemy na wywczas w przewiewnym obuwiu

Advertisement for shoes featuring illustrations of various styles and prices (10.-, 14.-) and the brand name 'Rata'.

Fig. 28 805/6-Ba 250/1

Real estate listings under 'Sapieżyński' and 'Niekrepującego' including addresses and contact information.

Real estate listings under '17. LOKALE' and '25. MUZYKA' including details about musical instruments and local services.

Real estate listings under '26. SZUKA POSADY' and 'a) Służba domowa' including job openings and domestic services.

Real estate listings under 'b) Inni' and '27. WOLNE MIEJSCA' including various job and service advertisements.

Real estate listings under '29. ROZRYWKA' and 'Humor zagraniczny' including entertainment and humor sections.

Real estate listings under '29. ROZRYWKA' and 'Humor zagraniczny' including entertainment and humor sections.

Theater listings under 'TEATRY' and 'KINA' including showtimes and titles.

Real estate listings under '22. ZGUBY' and '23. ROZMAITE' including lost items and miscellaneous ads.

Real estate listings under '24. NAUKA' and 'Przedpłata' including educational and subscription information.

Real estate listings under 'Ogłoszenia' including various notices and advertisements.

Real estate listings under 'Humor zagraniczny' including humorous text and illustrations.

Real estate listings under 'Humor zagraniczny' including humorous text and illustrations.

Subscription information and contact details for the newspaper, including phone numbers and addresses.